

مخالفت با تشکیل کشور فلسطین

وزیر جنگ رژیم صهیونیستی با اعلام سیاست این رژیم در قبال فلسطین تأکید کرد که تل آویو اجازه تشکیل کشور فلسطینی را نخواهد داد. «یسرائیل کاتس» وزیر جنگ رژیم صهیونیستی در اظهاراتی تازه تأکید کرد که سیاست ما واضح و روشن است و هیچ کشور فلسطینی تشکیل نخواهد شد. طبق گزارش شبکه الجزیره، کاتس درباره حضور ارتش رژیم صهیونیستی در خاک سوریه نیز افزود که ارتش این رژیم همچنان در بلندی‌های جولان و مناطق امنیتی مربوطه حضور خواهد داشت. وی همچنین اعلام کرد که غزه باید از تمامی سلاح‌ها خالی شود و هر توتل یا مسیر نظامی تحت کنترل و پاکسازی قرار خواهد گرفت تا تهدیدهای امنیتی به طور کامل حذف شود.

الشیبانی به چین می‌رود

منابع خبری از سفر وزیر امور خارجه موقت سوریه به چین به‌منظور انجام مذاکرات با مقامات این کشور خبر دادند. دمشق اعلام کرد که «اسعد الشیبانی»، وزیر امور خارجه موقت این کشور روز یکشنبه عازم چین می‌شود، این نخستین سفر رسمی الشیبانی به چین به‌شمار می‌آید. در اکتبر گذشته، اسعد الشیبانی در مصاحبه‌ای با شبکه الاخباریه سوریه اعلام کرد که قصد دارد نخستین سفر رسمی خود را به چین در اوایل ماه نوامبر انجام دهد. این سفر در پاسخ به دعوت یک‌جانبه صورت می‌گیرد. الشیبانی در آن زمان گفت: «ما روابط خود با چین را اصلاح کرده‌ایم. چین از نظر سیاسی کنار نظام سابق (بشار) اسد ایستاده بود و از حق و توبه نفع آن استفاده می‌کرد.» وی تأکید کرد که سوریه در این مرحله به چین برای بازسازی نیاز دارد. این سفر در چارچوب تحول در روابط دو کشور صورت می‌گیرد، به‌ویژه اینکه یک‌جانبه یکی از حامیان نظام سابق بود و در سپتامبر ۲۰۲۳، در جریان سفر بشار اسد، رئیس‌جمهور پیشین سوریه، به چین، سطح روابط دوجانبه را به «شرکت راهبردی» ارتقا داد.

آماده اعزام نیرو به غزه

وزیر امور خارجه ترکیه روز شنبه تأکید کرد که کشورش در صورت برآورده شدن شرایط لازم، آماده اعزام نیرو به نوار غزه است. هاکن فیدان، وزیر امور خارجه ترکیه با بیان اینکه کشورش در صورت برآورده شدن شرایط لازم، آماده اعزام نیرو به نوار غزه است، خاطرنشان کرد که پیش‌نویس قطعنامه مربوط به اعزام نیرو به نوار غزه از سوی شورای امنیت سازمان ملل تأیید شده است. به نقل از اسپوتنیک، فیدان گفت: «ترکیه هر کاری را که در توان دارد در غزه انجام خواهد داد، از جمله اعزام نیرو در صورتی که شرایط لازم برآورده شود. اعزام نیرو به غزه پس از تصویب پیش‌نویس قطعنامه در مورد غزه توسط شورای امنیت سازمان ملل انجام خواهد شد.» وی افزود: «افرادی که غزه را اداره خواهند کرد، مشخص شده‌اند و حماس آماده است تا اداره غزه را به کمیته‌ای که نوار غزه را اداره خواهد کرد، واگذار کند.» به گفته منابع دیپلماتیک در گفت‌وگو با رسانه‌های غربی، قرار است شورای امنیت سازمان ملل روز دوشنبه در مورد پیش‌نویس قطعنامه‌ای که طرح صلح دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا برای نوار غزه را تأیید می‌کند، رأی گیری کند. آمریکا و چندین شریک آن، از جمله مصر، قطر، عربستان و ترکیه، روز جمعه از شورای امنیت سازمان ملل خواستند تا تصویب پیش‌نویس قطعنامه را تسریع کند.

بیشتر به تاریخ می‌پیوندند، تصویر او بیشتر با دستوردهای سیاسی واقعی‌اش بر جسته می‌شود.

به‌عنوان مثال، در مراسم کتابخوانی مرکل در اولم، هیلده ماتیس در صف ایستاده و منتظر است تا نسخه‌ای از خاطرات مرکل را با امضای خودش خریداری کند. این نماینده قدیمی حزب سوسیال دموکرات، به‌عنوان یک چپ‌گرای سرسخت، حتی در حزب خودش هم جنجال برانگیز بود. اکنون، در دوران بازنشستگی، او با صبر و حوصله منتظر نوبت خود است و کتاب را زیر بغل دارد. او می‌گوید: «اما واقعاً اوقات خوبی را با او گذراندم.»

و مرس؟ به‌عنوان یکی از اعضای آخرین دولت مرکل به یاد می‌آورد که سال گذشته در راه مجلس فدرال، هنوز به وضوح به یاد می‌آورد که مرس، به‌طور غیرمنتظره‌ای به مرکل پرخاش کرد. مرس گفت: «چه انتضاحی برایم گذاشتی که حالا باید جمعیش کنم.» این عصبانیت کوتاه بود و سپس مرس بدون خداحافظی با قدم‌های بلند مرکل را ترک کرد.

برای سال‌ها، تنها اشاره به نام مرکل کافی بود تا فشار خون مرس را به شدت بالا ببرد. این واقعیت که مرکل در سال ۲۰۰۲ با خونسردی مرس را از مقام رهبری فراکسیون کنار زد، چیزی بود که مرس هرگز به خاطر آن او را نیشخندید. اما اکنون، مرس در موقعیتی است که همیشه می‌خواست باشد. او الان صدراعظم آلمان است. او اکنون نگرانی‌های دیگری دارد و شاید کم‌کم متوجه می‌شود که ماندن در قدرت به مدت ۱۶ سال، مانند مرکل، چه چیزی را می‌طلبد.

مرس اکنون با آرامش بیشتری به حرف‌های مرکل واکنش نشان می‌دهد. او ممکن است گاهی اوقات آزاده‌خاطر شود، اما اجازه نمی‌دهد که این موضوع آشکار شود. مرکل دیگر تهدیدی برای مرس نیست. او با افرادش از سمت‌هایشان بیرون رانده شده‌اند و یا خودشان رفته‌اند. فشار از سوی جناح مرکل دیگر وجود ندارد. در واقع، چنین جناحی دیگر وجود خارجی ندارد. چند نفر از اعضای قدیمی حزب، از جمله رودریش کیزوتر، نماینده مجلس و روپرشت پولنز، دبیرکل سابق مرکل، اخیراً در ائتلاف جدیدی به نام «کامپاس میته» به هم پیوسته‌اند، زیرا از مسیری که مرس در حال حاضر ترسیم می‌کند، نگرانند. آنها می‌گویند که جناح‌های اجتماعی و لیبرال حزب دموکرات مسیحی تحت رهبری مرس به حاشیه رانده شده‌اند. آنها به این نکته اشاره می‌کنند که مرکل چگونه توانسته بود حمایت بسیار بیشتری را به دست آورد.

این گروهی است که ممکن است مرس را آزار دهد، خطر واقعی فقط از اختلافات فعلی با جناح خودش ناشی می‌شود. اولتر‌های طرفدار مرس»، یعنی قانونگذاران محافظه‌کاری که با حمایت مرس به بوندستاگ راه یافتند اکنون با انزجار از بت سابق خود روی برمی‌گردانند، زیرا از نظر آنها، او در ائتلاف خود با سوسیال دموکرات‌ها بیش از حد میانه‌رو شده است. یوهانس وینکل، رئیس اتحادیه جوانان، شاخه جوانان حزب دموکرات مسیحی، در گفت‌وگو با اشپیگل می‌گوید: «هنوز هیچ پاسخی برای مسئله بزرگ اصلاحات رفاه اجتماعی، سوالات مبهم تغییر جمعیتی وجود ندارد. باید اتفاقی بیفتد.» یکی از متحدان بر جسته مرکل می‌گوید: «اما همچنان تنها کسانی هستیم که با وجود همه انتقادات از مرس، قاطعانه از او حمایت می‌کنیم.» او می‌گوید: «وضعیت اینگونه است: وقتی محافظه‌کاران شکست می‌خورند، یک حزب سوسیال دموکرات دولت بعدی را رهبری می‌کرد. و وقتی آنها شکست می‌خورند، محافظه‌کاران سر کار می‌آیند. اما اکنون، اوضاع متفاوت است.»

او می‌گوید: «اگر مرس و کلینگبیل به موقعیت نرسند، دشمنان دموکراسی قدرت را به دست خواهند گرفت. به همین دلیل است که ما از مرس حمایت می‌کنیم، مهم نیست چه اتفاقی بیفتد.»

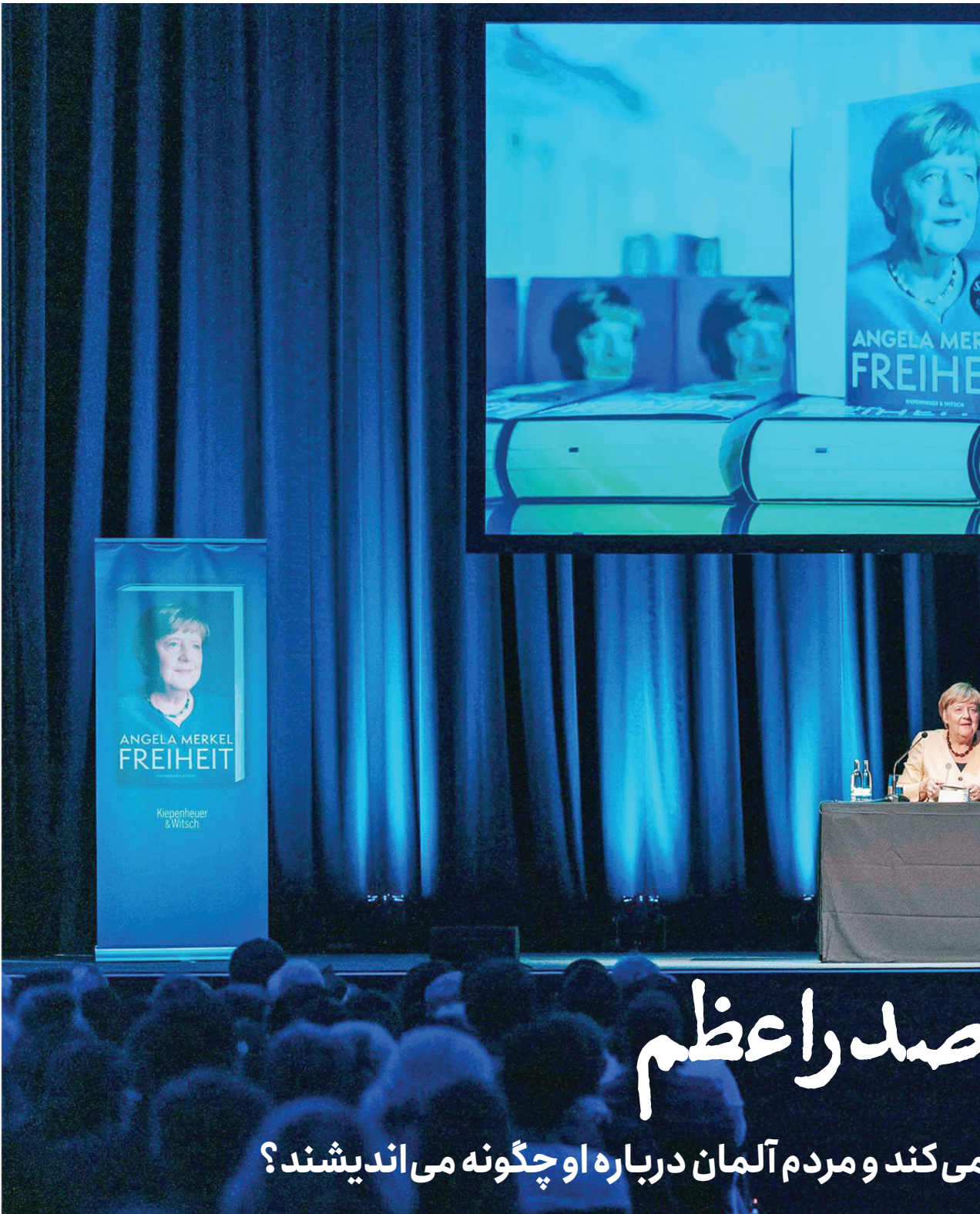
همین امر در مورد مرکل نیز صدق می‌کند. او در مصاحبه زنده اشپیگل با مخاطبان در برلین، از مرس تمجید کرد. او گفت: «به عنوان یک شهروند، فکر می‌کنم کاری که مرس انجام داده خوب است. صادقانه بگویم، مایه اسودگی خاطر است که آلمان بار دیگر حضور خود را با جذابیت و قاطعیت در جهان نمایش می‌دهد.» این تمجید مرکل از مرس آنقدر غیر معمول بود که از طریق شبکه‌های خبری پخش شد.

دوروز پس از حضور مرکل در خانه اپرای بن، دوسواری ضدگلوله هنگام ظهر به سمت ایل پوتو در مرکز برلین حرکت می‌کنند. این رستوران ایتالیایی به عنوان مکانی برای ملاقات سیاستمداران در پایتخت شناخته شده است. هلموت کهل قبلاً در اینجا غذا می‌خورد، اما اکنون بیشتر لابی‌گران نمایندگان مجلس در اینجا ناهار می‌خورند. دومانشین سیاه متوقف می‌شوند، محافظان بیرون می‌پرند و درهای عقب را باز می‌کنند. دوزن پیاده می‌شوند و آنقدر سریع وارد رستوران می‌شوند که به سختی می‌توان آنها را در خیابان تشخیص داد. آنکارا مرکل و بناته باومن، محرم اسرار و کارمند قدیمی او، این دو نفر زندگینامه مرکل را با هم نوشتند؛ کتابی پر فروش که بیش از ۷۰۰ هزار نسخه فروش رفته است.

ساعت ۲:۳۰: بعدازظهر، دقیقاً یک ساعت و نیم بعد، آنها رستوران را ترک می‌کنند. درست آن طرف خیابان، دفتر کمیسر پارلمانی نیروهای مسلح قرار دارد. معمولاً چند سرباز را می‌توان در حال سیگار کشیدن در بیرون دید که منتظر قرار ملاقات‌هایشان هستند. در این روز، افسران جزء نیروی دریایی با سیگارهایشان در پیاده‌رو دیده می‌شوند. این بار، این دوزن هنگام سوار شدن به ماشین‌ها شناخته می‌شوند. یکی از سربازان فریاد می‌زند: «اوه، مرکل.» و تمام گروه رو به آنها می‌کنند. آنها لیخند می‌زنند، دست تکان می‌دهند و با هیجان تلفن‌های همراه خود را بیرون می‌آورند. وای، صدراعظم سابق! چه شانس!

مرکل با لیخندی دوستانه بر چهره‌اش برمی‌گردد و دست تکان می‌دهد. درست مانند یک ملکه‌مادر!

ترجمه: آریا صدیقی

این منطقه تعداد زیادی مهاجر دارد، عمیقاً درگیر مشکلات مواد مخدر، جرم و جنایت و بیکاری بالا است. گاهی اوقات در این منطقه تیراندازی هم رخ می‌دهد. با این وجود، ثروتمندان شروع به خرج کردن پول برای خرید خانه در تانبوش کرده‌اند. آن روز بعدازظهر، صف بی‌پایانی در مقابل کتابفروشی سپهاوزن دیده می‌شد. مرکل در حال امضای خاطرات خود بود و بیش از ۴۰۰ نفر در آنجا حاضر شده بودند. باران می‌بارید، اما به نظر می‌رسید همه حال و هوای خوبی داشتند. از دندانه‌پزشک گرفته تا مشاور املاک تا آرایشگر، همه به صف شده بودند. یک نانوا و دستیارش که اهل سوریه بودند در حال توزیع نان‌های کوچک بودند. همه از ملاقات با صدراعظم سابق هیجان زده هستند و سپهاوزن، که مدت‌ها بود در بهبود وضعیت محله خود نقش داشت، به منظره شهری که آن بعدازظهر در تانبوش به نمایش گذاشته شد، افتخار می‌کرد. سپهاوزن می‌گوید از زمانی که مشخص شد مرکل به کتابفروشی او خواهد آمد، می‌توانست واکنش‌ها را به سه دسته تقسیم کند. گروه اول می‌گفتند اگر چه ممکن است هرگز به مرکل رأی نداده باشند، اما از اینکه صدراعظم سابق به تانبوش می‌آید تا به آنها سر بزند، بسیار خوشحال هستند.

سپس کسانی هستند که ادعا می‌کنند هرگز به او رأی نداده‌اند، اما می‌گویند دلشان برای سبک سیاست او تنگ شده است و در نهایت، گروه آخر، مرکل را مسئول تمام رنج‌های جهان به‌طور کلی و به‌طور خاص، رنج‌های تانبوش می‌دانند. کسانی که می‌گویند هر وقت عکسی از مرکل می‌بینند، حالشان بد می‌شود. مردی به کتابفروشی آمده تا کتاب مرکل را با امضای خودش بگیرد تا بتواند آن کتاب را در سطل آشغال بیاندازد!

شپهاوزن در مغازه ایستاده و تماشا می‌کند که مردم با نگرانی جلوی میز مرکل ایستاده‌اند، چند کلمه‌ای با او رد و بدل می‌کنند، سلفی می‌گیرند و سپس با لیخندی بر لب آنجا را ترک می‌کنند. او می‌گوید: «انگار مردم بعد از تماشای یک فیلم فوق‌العاده از سینما بیرون می‌آیند. آنها می‌گویند: اوه، عالی بود، چه ملاقات فوق‌العاده‌ای.»

این کتابفروش آن روز بعدازظهر نشان داد که چگونه مردم به‌طور فزاینده‌ای فقط آنچه را که می‌خواهند در مرکل می‌بینند. حتی کسانی که هرگز به او رأی نداده‌اند، اکنون احساس می‌کنند که او در طول ۱۶ سال تصدی مقامش، کار بدی انجام نداده است. معتقدند که او به نحوی توانسته اوضاع را ادامه دهد. هر چه دوران تصدی او

که چرا از هیئت‌مدیره بنیاد کنراد آدنائور کناره‌گیری کرده است. او گفت که پس از سه دهه فعالیت سیاسی، دیگر به کار خسته‌کننده کمیته علاقه‌ای ندارد. به گفته افرادی که در حلقه نزدیکان مرکل هستند، او از آزادی تازه به‌دست آمده خود لذت می‌برد. آنها می‌گویند اکنون که او سرانجام کار طاقت‌فرسای نوشتن خاطراتش را به پایان رسانده است، می‌تواند برای اولین بار از زمان ترک سمت خود استراحت کند. در واقع، او حتی در طول تابستان به‌طور منظم در ساحل دریاچه مورد علاقه‌اش در منطقه اوکرمارک دیده می‌شد. یک روز، او به دانشجوی جوانی در کنار دریاچه نزدیک شد که در اسکله آفتاب می‌گرفت و کتاب «خواننده» برنهارد شلینک را می‌خواند. مرکل که تازه شن را تمام کرده بود، علاقه‌مند شد و آنجا با مایو خیس‌اش در آب ایستاده بود و با دانش آموز درباره کتاب گپ می‌زد، درحالی که محافظش چند متر دورتر روی تخته‌پارویی شناور بود. زندگی مرکل حکومت کردن بود، نه حزب. او هنوز هم ممکن است در داخل حزب با نمایندگان مجلس در صورت درخواست ملاقات، تماس‌هایی داشته باشد و با آنها ملاقات کند، اما بر خلاف کوهل یا آدنائور، او شبکه‌های قدیمی را برای آسیب رساندن به جانشین خود پرورش نمی‌دهد. او به‌طرز شگفت‌آوری کم درباره صدراعظم صحبت می‌کند. می‌گویند، مرس کسی نیست که مرکل به او توجه زیادی داشته باشد.

تصویر خودش برایش مهم‌تر است. هواداران بانفوذ مرکل در حزب دموکرات مسیحی این موضوع را آزاردهنده می‌دانند. یکی از اعضای مهم حزب می‌گوید: «مرکل همیشه بسیار بالغ‌تر از بسیاری از مردان در سیاست رفتار می‌کرد.»

مرکل می‌تواند در مورد مسائل مهمی مانند آینده دموکراسی اظهار نظر کند، اما اگر این کار را بکند، باید از سهم خودش در مشکلاتی که آلمان برای غلبه بر آنها تلاش می‌کند، انتقاد کند و آن چیزی نیست جز وابسته کردن آلمان به گاز طبیعی روسیه، کاهش شدید هزینه‌های نظامی و زیرساخت‌های رو به فرسایش کشور. اینها چیزهایی است که برای جانشینانش به جا گذاشت. یک عضو ارشد حزب دموکرات مسیحی که همیشه نسبت به مرکل خوشبین بوده است، می‌گوید: «باید این سوال پرسیده شود: چطور اوضاع به اینجا رسید؟» بعدازظهر روز قبل از حضور مرکل در خانه اپرای بن، صدراعظم سابق یک ساعت را به عنوان مهمان انتشارات فیلیپ سپهاوزن گذراند. سپهاوزن کتابفروشی را در خیابان تانبوش اداره می‌کند؛ منطقه‌ای که بسیاری در بن نسبت به آن نظر خوبی ندارند.